

Торки, Луиджи — Torchi, Luigi — компонистъ и значителенъ музикаленъ изследвателъ, род. 7 ноемв. 1858 въ Мондано, умр. 18 ноемв. 1920 въ Болоня, училъ тамъ въ Музикалния лицей, въ Кралската консерватория въ Неаполъ — при Серао, и въ Лайпцигската консерватория — при Райнеке, Паулъ и Ядасонъ; преподавателъ по история на музиката въ музикалнитъ лицей въ Пезаро („Росини“) и Болоня, 1894 е председателъ на Филхармоничната академия въ Болоня, и преподавателъ по история на музиката, а също и библиотекаръ въ тамошния музикаленъ лицей. Композиции: увертюра „Алмансоръ“, 1 симфония, и оперитъ „La tempestarìa“ (1875) и „Синскиятъ царь“. Музикално-изследвателски трудове: „Романтическата школа въ Германия“ (1884), „Р. Вагнеръ“ (1893), „Каталогъ на библиотеката на музикалния лицей“ (1893 — започнатъ отъ Гаспари) и много ценни студии върху италианската инструментална музика въ „Rivista musicale italiana“.

Тороманова-Радева, Пенка — пѣвица, род. 25 мартъ 1892 въ София, ученичка въ Женевската консерватория по пиано на Мадамъ Панте и Люсиенъ Фианзи, а по пѣние на Кетенъ, като свършва и двата отдѣла — пиано 1912 и пѣние 1917. Между това била е преподавателка въ Държавното музикално училище и членка на „Оперната дружба“ въ София, 1915—17 е била командирована въ Женева, и тогава свършва по солово пѣние. Следъ завръщането си въ България е преподавателка въ Музикалното училище — сега Академия, дето остава до 1931. Отъ 1923 до 1928 е членка на Народната опера. Т. изпълнява много музикално, а играта ѝ е темпераментна, и създава на сцената правдиви образи. Концертирала е въ Германия, Полша, Швейцария и въ всички по-големи градове на България

Торчановъ, Иванъ — пианистъ-виртуозъ, род. 4 апр. 1886 въ Разградъ, умр. 11 февр. 1928 въ София, започналъ да учи пиано съ баща си, 1903—06 е ученикъ на Хенрихъ Мелцеръ въ Виенската консерватория; 1907 прекарва въ България, концертирайки — заедно съ братъ си Тодоръ Т., а на след-

ната година се връща пакъ въ Виена, дето продължава да учи при Мелцеръ въ консерваторията и частно — при Игнацъ Фридманъ и Фер. Бузони, а майсторското училище въ консерваторията свършва

Иванъ Торчановъ

при Годовски. Следъ като престоява 3 години като преподавателъ въ музикалното училище въ Тагенрогъ (Русия) връща се въ България, отбива военната си повинност, и се отдава на концертна и педагогическа дейност. 1920 бива поканенъ за преподавателъ въ Софийската музикална академия, където работи до смъртта си. Т. бѣ пианистъ съ голѣма артистическа интуиция, финъ музикантъ и отличенъ човѣкъ. Последнитъ 2-3 години той се бѣ посветилъ на аккомпанияторска дейност, сътрудничейки на всички голѣми чужди инструменталисти и пѣвци, които сж посещавали въ това време София. Негови ученици сж: Люб. Пипковъ, Жакъ Цадиковъ, Жени Ковачева и др.

Торчановъ, Тодоръ — цигуларъ, братъ на горния, род. 28 септ. 1884 въ Разградъ, първитъ уроци по цигулка получилъ отъ баща си, 1903—1906 учи при Карлъ Прилъ въ Ви-